

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Lucas 12, 13 - 34
Bidstond voor gewas en arbeid

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 23 : 1, 2 en 3**
4. **Gebed voor de opening van het Woord**
5. **Schriftlezing : Lucas 12 : 13 - 34**
6. **Eerste deel van het gebed voor gewas en arbeid**
7. **Zingen : Gezang 39 : 1 en 2**
8. **Tekst : Lucas 12 : 13 - 34**
9. **Prediking**
10. **Zingen : Psalm 81 : 1, 4 en 8**
11. **Tweede deel van het gebed voor gewas en arbeid**
12. **Geloofsbelijdenis van Nicea**
13. **Zingen : Psalm 146 : 1 en 3**
14. **Derde deel van het gebed voor gewas en arbeid**
15. **Dienst van de offeranden met aansluitend kinderen die lied over de rijke dwaas zingen.**
16. **Slotzang : Gezang 38 : 1 – 4 in canon (NG 20)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Waar is uw hart, broeders en zusters? Waar is jullie hart, jongelui? Waar is ons hart vol van? Waar richten we ons op in ons hart? Dat is een belangrijke vraag voor het leven. En ook voor vanavond. Vanavond zijn we hier samen gekomen omdat we willen bidden voor een nieuw seizoen van zaaien en oogsten. Omdat we willen bidden voor ons werk. Maar waarom bidden we daar eigenlijk om? Waarom is dat nu zo belangrijk dat we daarvoor op een doordeweekse avond als gemeente bij elkaar komen? En hoe kijkt de Here zelf aan tegen ons samenzijn hier? Waar wil Hij dat we om vragen? En waar mogen we op rekenen als we tot de Here bidden. Allemaal vragen die ik in de loop van de preek hoop te beantwoorden. Het thema van de preek is:

BELOOFD = BELOOFD

Er komt een man naar de Here Jezus toe met een dringend verzoek. Hij wil dat de Heer tegen zijn broer zegt dat hij de erfenis met hem moet delen. Het lijkt erop dat de vader overleden is en een broer de erfenis heeft ingepikt en hij deze niet met zijn broer wil delen. Een groot onrecht. Want de ander heeft ook recht op een deel. En het is goed voor te stellen dat die ene broer daar boos over is. En hij zoekt hulp bij Christus. Hij vraagt Hem om zijn broer duidelijk te maken dat hij moet delen. Maar de Here Jezus is niet van plan op dit verzoek in te gaan. Hij ziet hier geen taak voor zichzelf. En dat zegt Hij dan ook: 'Wie heeft Mij als rechter of bemiddelaar over jullie aangesteld?' Betekent deze opmerking dat de Heer het prima vindt dat die ene broer de erfenis niet wil delen. Dat is helemaal niet gezegd. Maar Hij ziet hier voor zichzelf geen taak. Hiervoor is Hij niet naar de aarde gekomen. Deze man hoopt via Jezus het bezit te krijgen waar hij recht op heeft. Daarvoor is hij niet aan het goede adres. Christus is gekomen om mensen anderen te geven. Maar daar lijkt deze man geen behoefte aan te hebben. Daar lijkt deze man niet mee bezig in zijn hart. Hij is alleen maar bezig met zijn schatten hier op aarde. En vervolgens gaat de Here Jezus dan een verhaal vertellen waarin Hij laat zien hoe beperkt de waarde is van aardse rijkdom. Veel mensen zijn er ontzettend druk mee bezig, maar wat is het nu echt waard. En Hij vertelt over een rijke man van wie het landgoed een rijke oogst had opgebracht. Er was ontzettend veel van het land gekomen. Zo veel dat hij nu een echt luxe probleem had. Het land had veel meer opgebracht dan hij normaal gesproken nodig had. Het was niet alleen genoeg voor dit jaar, maar ook voor

het volgend jaar en voor het jaar daarop. En het jaar daarop. En dus besloot hij om zijn voorraadschuren af te breken en grotere te bouwen. Zodat hij toch al het graan en al de andere producten die hij had geoogst kon opslaan. Ook nu is weer belangrijk wat er niet gezegd wordt. De man die zich druk maakte om zijn erfenis vroeg niet aan Jezus wat deze hem zo graag had willen geven. Namelijk het Koninkrijk van de hemel. En de man uit de gelijkenis stelt niet de vraag aan de Here wat hij met deze overvloed zal doen, die de Here hem geschonken had. Nee, hij ziet alleen maar zichzelf. Want zijn hart is vol van zichzelf. Hij vraagt niet wat hij met deze rijkdom zou kunnen doen voor de Here. Nee, hij is bezig met de vraag hoe hij deze rijkdom zo goed mogelijk voor zichzelf kan gebruiken. En hij weet het. Hij bouwt grotere schuren om daarin alles op te slaan, zodat hij zich de komende jaren nergens druk over hoeft te maken. Hij is binnen en hij kan nu vele jaren zonder zorgen leven. Zo denkt een mens die meent dat je zorg in dit leven is dat je genoeg eten en drinken hebt. Zo denkt een mens die zijn zekerheid zoekt in geld en goed. Maar de man had moeten beseffen dat er veel belangrijkere dingen zijn dan geld en goed. Want wat heb je, jongens en meisjes, aan een bankrekening met miljoenen euro's erop als je dood bent. Daar ga je zelf nog veel plezier aan beleven? Wat denken jullie? Nee, hè? Dat geld kun je niet uitgeven als je in het graf ligt. Nee, veel belangrijker dan geld en goed is je leven. En wat er van je leven terecht komt. En veel geld op de bank of veel spullen in huis kunnen niet voorkomen dat je vroeg of laat sterft. Waar is je schat? Wat is belangrijk voor u en voor jou? Waarin zoeken we ons geluk en zoeken we onze zekerheid? Deze man zocht het in zijn grote voorraden en God noemt hem een dwaas. Je bent een dwaas, een uilskuiken, als je denkt dat geld en goed je blijvend geluk zullen geven.

We kunnen als mensen helemaal opgaan in het willen bereiken van luxe en welvaart. Daar kan je hart vol van zijn. Dat is de schat waar je naar zoekt en waar je aan werkt. Maar ieder moet wel weten dat hij dan achter een schat aan jaagt die vergaat. En als wij dus vanavond bidden om een goede oogst en om werk dan is dat niet omdat we daarin ons geluk zoeken. Maar dan heeft dat een ander doel. Dan heeft dat te maken met het verzamelen van een schat die niet vergaat.

In de gelijkenis van de rijke dwaas heeft de Here Jezus ons geleerd hoe het niet moet. In het vervolg legt Hij uit hoe het dan wel moet. We moeten ons niet druk maken over onszelf en over wat we zullen eten, over de vraag of we kleding zullen hebben om deze

aan te trekken. Nu denk ik niet dat veel kinderen zich daar zorgen over maken. Is er een kind die zich zorgen maakt over de vraag of hij de volgende dag nog wel te eten zal krijgen of dat er kleding zal zijn om aan te trekken. Ik denk het niet. En mocht dat wel zo zijn dan moet er geholpen worden door de kerk. Dat vraagt de Here Jezus van ons.

Maar over eten, drinken en kleding moeten wij ons geen zorgen maken. En dan wijst de Here vervolgens op de raven. Zaaïen die? Nee. Maaïen die? Nee. Slaan die ergens een oogst op? Nee. Ondanks dat hebben ze toch te eten. Of kijk naar de lelies (bloemstuk). Werken die? Nee. Weven die stoffen? Nee. Naaien die kleren? Nee. Het zijn lelies. Lelies die nu nog in dit bloemstuk staan, maar volgende week al in de groencontainer liggen. Zo vergankelijk zijn ze. Maar toch zorgt God er met grote liefde voor. En ze zijn nog mooier dan Salomo in al zijn prachtige kleding. De Here zorgt ervoor dat bloemen die toch maar zo'n kort bestaan hebben er zo schitterend uitzien. Zoveel zorg bestaat Hij aan zoiets tijdelijks. Want hoelang bloeit een bloem nu helemaal?

Zal de Here dan niet voor ons zorgen. Wij die toch de kroon zijn op zijn schepping. Wij die toch door de Here zijn uitgekozen om zijn kinderen te zijn. De Here is zelfs bereid voor ons de prijs te betalen van het leven van zijn eigen kind. Zo kostbaar zijn we in zijn ogen. Zal de Here dan wel de lelies van het veld kleden en ons niet? Zal de Here dan wel raven te eten geven en ons niet? Natuurlijk zorgt de Here voor ons. Natuurlijk geeft Hij ons wat wij nodig hebben. Natuurlijk zal Hij er ook bij zijn in het nieuwe seizoen. Want Hij weet wat wij nodig hebben. Wij moeten ons dus geen zorgen maken over eten, drinken en kleding. Dat is pure energieverspilling. Wij moeten onze energie in andere dingen steken. Wij moeten onze energie steken in het Koninkrijk van God. Wij moeten geen schatten op aarde verzamelen, maar in de hemel. Wij moeten ons niet zozeer druk maken over onze bankrekening op aarde. Hoeveel daar op staat. Maar we moeten ons druk maken over onze rekening in de hemel. Zoals Paulus daarover spreekt in Filippenzen 4,17. Die heeft het daar over een tegoed dat de gemeente van Filippi op een rekening in de hemel heeft. Een rekening die niet bedoeld is om de schulden die we maken door onze zonden af te lossen. Maar een rekening waarop God de beloning voor onze goede werken schrijft. Zoals de Catechismus daar ook over spreekt in Zondag 24. Dat de Here uit genade onze goede werken wil belonen. En nu moeten we ons niet vanuit een soort hebzucht schatten in de hemel gaan verzamelen, maar uit liefde voor de

Here. Want willen onze schatten in de hemel echte schatten zijn, dan moeten ze uit liefde voor de Here verzameld worden. En uit liefde voor de naaste.

Daar moeten we ons druk over maken. Dat de Here Jezus geëerd wordt in deze wereld. Dat mensen Hem erkennen als hun Koning. Een Koning die ze mag beschermen en regeren. Dat ze Hem erkennen als hun Profeet en Leraar. Die hun mag vertellen over het echte leven. Het leven met God. Die hen mag onderwijzen over het leven in het geloof. En die ze erkennen als hun Hogepriester. Hun Hogepriester van wie ze erkennen dat Hij zijn leven heeft gegeven voor hun zonden. Hun Hogepriester die ze aanbidden omdat Hij elke dag in de hemel voor hen pleit.

Het journaal en de nieuwsrubrieken hebben het onophoudelijk over de kredietcrises die over de wereld gaat. Maar er is een veel grotere crisis in deze wereld aan de gang. Een crisis van ongeloof. De kredietcrisis is het gevolg van de hebzucht van de mens. De geloofscrisis is het gevolg van de hoogmoed van de mens, die geen God nodig heeft, maar die zichzelf wel redt.

En dat wij hier vanavond bij elkaar zijn, heeft alles te maken met ons geloof in de Here. Dat wij hier bij elkaar zijn komt voort uit het geloof dat niet de beleggers, de managers en de regeringen van deze wereld bepalen of wij morgen te eten en te drinken hebben, maar omdat we geloven dat we hierin helemaal afhankelijk zijn van de zorg van de Here. En die afhankelijkheid is niet een afhankelijkheid in angst, maar in vertrouwen.

Want beloofd is beloofd. De Here Jezus zegt dat onze Vader in de hemel weet dat we deze dingen nodig hebben. We hoeven dus niet in onzekerheid te zijn of de Here ons gebed zal verhoren. Hij zal het verhoren. Hij zal ons eten, drinken en kleding geven, omdat Hij weet dat wij dat nodig hebben om voor Hem te kunnen leven. Hoe zullen we voor Hem kunnen leven als onze magen knorren? Als we snakken naar water? Of als ze geen kleding hebben om ons in te kunnen vertonen.

Zo bidden we vanavond vol vertrouwen voor het Koninkrijk van God. Zo bidden we vanavond vol vertrouwen om eten, drinken en kleding. Want we hebben een Vader die de hemel die onze deze dingen heeft beloofd. En.. beloofd is beloofd.

Amen